

Tiêu đề truyện “Con bé yêu nước thành Padua”

Tên tác giả: Nguyễn Minh Linh

Chương 1: Ngày 25 Tháng 7 Năm 2010 13:38

Tôi không nhận ra bất cứ thứ gì lạ lùng gì lạ lùng mà đột nhiên cảm thấy tôi

Chuyện kể rằng:

Một chiếc tàu thủy chở hàng hải nước ngoài ra biển của công ty Barcelona, một thành phố ở Tây Ban Nha, đã đi đến hải cảng Genova (thuộc Ý Địa Trung Hải). Trên tàu có một hành khách bao gồm người Pháp, Ý, Tây Ban Nha và Thổ Nhĩ Kỳ. Trong đám đó có một con bé đến độ khoảng 11 tuổi, nghèo khổ và nhút nhát. Bị tách biệt mình, con bé luôn tách biệt khỏi đám đông. Nhưng một con thú hoang, con bé dăm dăm nhìn mọi người và ánh mắt u sầu. Con bé có lý do chính đáng để buồn mình cho người nhìn mọi người để nghiêm khắc đó. Cách đây hai năm, cha mẹ con bé, hai người nông dân ở vùng lân cận thành Padua của nước Ý, vì quá nghèo nên đã vô tình bán con bé cho một bà người ở địa phương. Sau khi bà đổi và thức hiên như một màn đá đã mãn, bà này đã dạy và buộc con bé làm trò để kiếm tiền. Rồi họ mang con bé đi khắp nước Pháp và Tây Ban Nha để biểu diễn. Con bé luôn bị bà chủ đánh đập và không cho ăn uống đầy đủ. Khi bà này đến một thành phố ở Barcelona, con bé đã bị trói vì không thể tiếp tục cho con bé thêm nữa nên hành hạ như một tâm và như một con người đối trị nên miễn cưỡng làm con bé vô cùng khổ đau.

Con bé đã tìm được lãnh sự quán Ý để xin được vào. Với lòng tận tâm, viên Lãnh Sự đã mua vé cho con bé đi trên chiếc tàu thủy này đến Genova. Ông không quên kèm theo một lá thư gửi thiếp của con bé và ngài thị trưởng thành phố Genova để xin giúp đỡ đưa con bé về với cha mẹ ở Padua, hai người đã nhận tâm bán con bé như bán một con thú. Với một nỗi lòng đau như cắt, con bé không thể và yếu đuối người người yên trong buồng tàu hải quân hai. Những người cũng dăm dăm nhìn con bé. Cũng có kẻ lên tiếng dò hỏi thân phận con bé như một người không trả lời. Một tiếng khịt mũi và tưng quẩn động như đã làm con bé cảm giận và oán ghét tất cả mọi người.

Tuy vậy như một người có được ba người hành khách do kiên nhẫn hải quân với con bé nên đã thành công trong việc làm cho con bé vui lòng. Nhưng như một người nói về một pha trò và một tiếng Pháp, và một tiếng Tây Ban Nha và tiếng thành Venice, con bé bắt đầu kể chuyện về mình. Ba người hành khách kia tuy không phải là người Ý nhưng cũng tỏ ra thông cảm với con bé, phần vì lòng tận tâm, phần vì đang ngà ngà say rượu. Họ cho con bé như một người tiếm vàng trong lúc bông đùa và khuấy khích con bé kể thêm nhiều chuyện khác nữa. Nhân lúc đó có những người đàn bà ngó vào bàn chờ họ đang nghe con bé kể chuyện, ba người hành khách kia muốn “lấy đi” với quý bà nên càng mạnh tay tiếp thêm cho con bé như một người tiếm vàng sáng nhóa rồi như một người lên trên bàn và nói to với con bé: “Này lấy thêm, con lấy thêm nữa này”.

Con bé bắt đầu kể như một người tiếm vào túi. Với một dáng điệu khó khăn thì một người với ai, con bé lí nhí cảm ơn ba người khách. Tuy vậy lại bắt đầu ánh mắt cảm thấy đã lên tia nhìn reo vui và thân ái.

Thế rồi con bé leo vào ghế ngồi của mình, kín đáo hút thuốc và mỉm cười, và như một người mỉm cười yên suy nghĩ về những chuyện của sự làm sự phải. Với sự tiếm và kiêu của này, con bé có thể mua thức ăn ngon trên tàu, cho bữa như một ngày tháng đầu tiên vì thiếp ăn suốt hai năm qua. Con bé có thể mua một chiếc áo khoác tốt khi tàu cập bến Genova, cho bữa như một ngày tháng dài lang thang trong những cơn gió rách mà con bé đang mặc. Sự tiếm còn lại sự giúp cho con bé có được một sự tiếp đón như một người hải quân khi về đến nhà cha mẹ, một người phải tiếp nhận những người là vợ nhà với hai túi áo trống rỗng, con bé thì không. Sự tiếm này thật là một gia tài đối với con bé.

Tội câu chuyện “Con bé yêu nước thành Padua”

Tác Giả: Nguyễn Mß Linh

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 13:38

Điêu này làm con cảm thấy thoải mái và sung sướng biết bao đang khi vốn nằm dài trên giường, khuỷu tay sau đầu gối.

Ngoài kia, ba vị khách đã cho con nhìn lúc ban nãy vốn còn ngồi quanh chiếc bàn ăn tối hằng hái bàn cãi chuyện con đang đầu vào đầu. Họ uống rượu và kể cho nhau nghe chuyện con mới thấy tại nghe trong các chuyện du lịch đó đây của mình và với những đợt nước mà họ đã đợt chân tới. Thế rồi câu chuyện của họ chuyển qua đợt tài với nước Ý. Một người trong bốn ba người biết đâu than phiền với những quán trọ ở Ý. Người khác phản nản với đợt xe lửa. Trong lúc bọn họ đang đó, con bọn nhao nhao tranh nhau nói chuyện họ từng tới với nước Ý. Người thì bọn anh đã đi du lịch đến xứ Lapland còn họ là đến Ý. Kể khác hùng hống tuyên bọn anh chuyện gặp ai họ là một bọn lính đạo và đưa trở về đuổi con phố Ý. Người còn lại nhìn nhìn kêu ca là những nhân viên nhà nước của Ý hoàn toàn mù chữ, không biết chữ. Họ cao giọng bình phẩm:

- “Đó là một dân tộc ngu dốt!”, người thì nhún vai.

- “Một đợt nước thật bọn họ hiểu tới!”, kể thì hai chen vào.

- “.....một bọn con!”, người thì ba chĩa kiếm đợt lại chĩa “con phố” vì bọn họ tới lại bọn một trở nên mà tại con đang đợt ném xấp xỉ vào đợt và vai của con bọn. Những đợt nhìn vàng rồi lo lắng xoang đợt trên bàn rồi bọn lên rồi xuống sàn tàu.

Con bọn ba người đưa bọn họ lên giường ngắm quanh. Những chuyện họ nói, họ tiếp tục nhìn thêm một nằm nhìn con khác chĩa vào một họ.

- “Hãy nhìn lại nhìn của các người!”, con bé Ý nghèo khổ của thành Padua đang thò đầu ra khỏi màn cửa và tiếp tục quát lên với giọng đợt khinh bỉ: “Tôi không nhìn của bọn thất bại những người nước mà đợt nước của tôi”.

Bên thân mình

Tôi đã đợt câu chuyện với họ trên trong sách Qußc Văn lập ba ở Sài Gòn năm tôi với mẹ lên 8 tuổi. Câu chuyện đợt trích lại từ trong cuốn truyện “Tâm Hồn Cao Thßng” do chị Hà Mai Anh dịch ra từ Pháp ngữ, những nguyên bọn đợt viết bọn họ nhìn Ý. Tôi còn nhớ cuốn Qußc Văn lập ba đó bao gồm khá nhiều những mới chuyện như khác cũng đợt chĩa lại trích ra từ cuốn “Tâm Hồn Cao Thßng” mà sau đó một người bọn con của ba tôi, cô Dung, đã u ái mua tặng cho tôi. Tôi nhớ mình đã say mê đợt hết cuốn sách từ đợt tới cuốn chĩa trong vòng vài ba đêm. Trái tim non nớt của một đứa bé lên tám đã xao xuyến rung đợt khi đợt lại câu chuyện của con bé yêu nước người Ý ở thành Padua. Một thời gian tâm và lòng qußc cảm thấy đợt sự của con bé khiến họ đã đợt lại những đợt u ở thời tới đợt với lòng yêu nước trong tâm họ rồi trở nên trở của tôi từ đợt đó. Thời gian từ nay, rồi nhiều câu chuyện như khác trong cuốn “Tâm Hồn Cao Thßng” đã gieo vào họ tôi những bài học đợt đợt thời con bọn mà vô hình chung, những câu chuyện người và đợt sự đó đã trở thành kim chỉ nam cho một đợt người. Cuốn sách đã bọn bọn Vißt Cßng ngu xußn từ thu trong đợt “kim tra văn hóa đợt từ y” sau năm 1975.

Bao năm nay ở họ người thì nhún vai tôi vốn đợt một tìm kiếm cuốn sách này khi có đợt vào tìm sách Vißt Nam. Nếu kiếm đợt tôi sẽ không người người mua ngay làm quà cho các con của

Tội câu chuyện “Con bé yêu nước thành Padua”

Tác Giả: Nguyễn Mß Linh

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 13:38

tôi. Nhưng tôi đã không kịp ra.

Tôi loay hoay tìm trong những cuốn sách duy tiếng Việt cho các con tôi và các trường Việt Ngữ, nhưng cũng không kịp ra được một chuyện ngắn về câu chuyện của con bé yêu nước thành Padua. Hình như những câu chuyện được đọc thật dễ nghe và ý nghĩa đó không được chú trọng tới. Trong các buổi thi “Đẹp Vui Đẹp Học” tôi nghe các em đọc các bài về các thành phần nguyên liệu để làm bánh này bánh kia, và tôi thấy dài. Trong những các em bài “những sự” học những bài thơ dài loằng ngoằng “đêm qua em gặp bác Hồ” và những bài toán cần xem ảnh “giới phóng” đã báo được bao nhiêu “tên giặc lái Mỹ”. Khi các em theo gia đình sang đây trong các chuyến trình bày ở trường thân nhân hoặc đoàn thể gia đình, chúng ta gặp chung các em lớn với những em khác sinh ra ở ngoài nước và lo sợ chúng sợ một gặp, thích ăn hamburger hơn bánh chưng, bánh tét nên cần phải biết các nguyên liệu làm bánh này bánh kia chăng?

Chúng ta than phiền rằng những giáo dục và đạo đức trong những đang suy đồi trầm trọng hơn mãi sau nửa thế kỷ (chưa tới một trăm năm) “trở nên ngu ngốc” của Việt Cộng. Thế nhưng chúng ta có để ý gì tới những bài được đọc thật cần báo về tình thế nước nhà và lòng tin trở nên dần dần của con em chúng ta ở ngoài nước không?

Tôi hỏi bạn, tôi “khám phá” ra rằng ngay các người lớn và các bậc trưởng thành cũng đang cần phải được “nhắc” tới câu chuyện “Con bé yêu nước thành Padua”. Đáng nhẽ những năm tháng sống chung với Việt Cộng trong tình thế “hưu nghỉ anh em”, “quốc gia công sản”, “thực giới đời sống” và “môi trường lành mạnh” đã làm cho chúng ta “nhẹ tênh” đi phần nào tình thế nước nhà, lòng ái quốc và tin trở nên dần dần, cho nên dù có “rằng búp xuống cần đẹp nhất môi” (như Trung Cộng đã đời xưa với Việt Cộng) chúng ta vẫn không nhận ra được những hành động cần phải làm, dù đến sự và thế hệ thế hệ hành động quảng trường lớn tiến vào một kỷ đã sẵn sàng dân tộc mình như con bé nghèo khổ thành Padua đã làm?

Tôi nói thế vì trong cuộc sống hàng ngày tôi vẫn bắt gặp những mâu thuẫn đời sống như:

- Sao không mua vé China Airlines cho nó rồi?
- Ăn “dim sum” ở cái nhà hàng Tàu đó ngon lắm!
- Chỗ mới đi du lịch Trung Quốc vậy. Ăn uống và đồ mua bên đó rất là tốt!

Một cô còn “tự lòng tin cao” được đi thăm “Viện Lý Trường Thành” trước khi chết, cô như thế cô không thể nhận một an nghỉ và linh hồn cô sẽ không được siêu thoát nữa như cô không đến được Viện Lý Trường Thành cho “thưa chí tang bôn”. Hoàng Sa, Trường Sa? Xa xôi quá, hai cái quần đảo nhỏ xíu đó có gì mà phải nghĩ tới? Ở Nam Quan? Cũng xa quá, đó chỉ là một địa danh thôi thôi thôi được thấy trong sách & địa lý Việt Nam, có gì là được biết đâu? Bauxite Việt Nam? Thì có vào tay Trung Cộng hay không với Việt Cộng cũng đâu có khác bao nhiêu? Đáng lẽ nào thì cũng đã mất rồi! Suy nghĩ thật an nhiên và tự tại...

Mới đây một chỗ bạn kể cho tôi nghe chuyện chỗ đi tham dự buổi tình nguyện Trung Cộng. Ban tổ chức phát cho vàng của VNCH cho tất cả mọi người tham dự. Ai cũng háng hái phần thưởng vàng trong lúc buổi tình. Lúc về nhà chỗ mới khám phá ra là trên cán có khắc hàng chữ

Tội câu chuyện “Con bé yêu nước thành Padua”

Tác Giả: Nguyễn M Linh

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 13:38

“Made in China” làm cho tôi tức giận ! Bạn tôi chắc vô tình không để ý đến khía cạnh như này, hay vì tài chánh eo hẹp nên phải bỏ m bỏ ng “đồng hồ” kinh tế cho China một chút ?

Đã lâu, tôi có thói quen khi đi mua sắm là nhìn cho rõ trên nhãn hiệu xem có “Made in China” không. Nếu có, tôi sẽ không ngần ngại bỏ ngay không chọn. Tôi thì mua đồ “Made in Thailand” hay “Made in Phillippines” (dĩ nhiên tốt nhất vẫn là “Made in USA” nhưng thời cho thời đi này không dễ kiếm). Tôi xem đó là một hành động rất bình thường và đến giờ mà tôi đã bắt đầu cảm thấy con bé yêu nước thành Padua. Tôi nhớ có lần tôi đã đi đến siêu thị hàng bún khô trong siêu thị Việt Nam, cảm thấy hiệu này đến hiệu kia mà hiệu nào cũng “Made in China” cả. Hôm đó gia đình tôi ăn bánh mì với cà-ri gà, thay vì ăn bún gà cà-ri. Vẫn ngon chán ! Tôi đành bỏ ng sẽ viết thư than phiền với ban giám đốc siêu thị với đi này. Cũng may về sau tôi tìm được một siêu thị khác có bán bún khô “Made in Thailand” và “Made in Vietnam”, nên tôi chấp nhận thôi hi vọng đến giờ là thế đó.

Nghĩ lại tôi thấy mình chỉ “bắt chước” được một chút thôi chứ vẫn còn thua con bé khôn khéo thành Padua xa lạ xa lạ. Vì sao? Con bé can đảm đã quyết định rời bỏ gia đình có khả năng làm thay đổi cuộc đời mình. Còn tôi, khi tôi không chọn đồ “Made in China”, không đi China Airlines hoặc không đi du lịch China thì cũng chỉ là một sự giận đi tìm nghỉ trong cái xã hội mà một chút này. Ngoài China Airlines, có bao nhiêu hãng hàng không khác cho tôi lựa chọn ? Có thể gì không quan trọng trên thế giới tôi có thể nhìn thấy ? Không đi Việt Lý Trường Thành thì đi xem Kim Tự Tháp Ai Cập. Không ăn bún thì ăn phở, ăn bánh mì. Đó là chưa kể không thể gì các món ăn ngon khác. Nếu có phải không ăn bún cơm phở đến còn lại thì cũng chỉ là một sự chia sẻ nhỏ nhoi so với nỗi thất vọng của những gia đình người phải bỏ Trung Quốc giờ thì lại ngay trong lãnh thổ Việt Nam. Đó là chia sẻ nỗi đau thất vọng của dân tộc.

Tôi sao chúng ta lại dùng động tác kiên trì để bắt buộc mọi người nước ngoài phải chính mình đi làm giàu cho kẻ đã nhốt mọi quê hương, dân tộc mình qua những hành vi xâm lược và đánh giết người và trộm cướp ? Tôi sao chúng ta không biến “quảng” vào một hình thức bài học đánh thép như con bé thành Padua đã làm với những kẻ đã sỉ nhục đến nước con ?

“Con Caesar. Hãy trở lại cho Caesar”. Chúng ta hãy quảng trở lại cho China một chút nhưng hàng hóa và dịch vụ “Made in China” cũng giờ như con bé thành Padua đã kiêu hãnh quảng trở lại nhưng đến giờ kẻ đã nhốt mọi quê hương con. Và ngược lại, chúng ta đòi China hãy trở lại cho Việt Nam nhưng thu về Việt Nam !

Rất có thể gần hàng triệu Trung Quốc chúng ta biết thì kinh tế là bao nhiêu (cũng như ba ông khách kia chúng ta biết thì là bao trong câu chuyện Con Bé Yêu Nước thành Padua). Nhưng đó vẫn là một điếu quan trọng cần phải làm để cho họ biết là chúng ta có sẵn, có tinh thần quyết gia và lòng tự trọng của một dân tộc, chứ không phải là một bên “man” (dị) như tiên của họ đã gán ghép với dân tộc Việt Nam, lại càng không phải là thế “đồng chí, đồng rợ” trong cái gọi là “tình hữu nghị” năm sáu chục vàng gì đó mà bên nước họ thì Việt Cộng bán nước và tráo tráo bịp kẻ thù truyền kiếp của dân tộc ta. Bên đồng ý với tôi chứ ?

Nếu thì phải tiếp “bắt chước” con bé thành Padua ngay từ ngày hôm nay, bạn nhé ! Hy vọng bạn sẽ không quên mang câu chuyện “Con bé yêu nước thành Padua” kể lại cho con cháu cùng nghe. Mong rằng các thầy cô trong các lớp Việt Ngữ cũng sẽ không quên kể lại cho học trò

Tài liệu câu chuyện “Câu chuyện bé yêu nọ ở thành Padua”

Tên: Nguyễn Minh Linh

Chức vụ: Nhà văn, 25 Tháng 7 Năm 2010 13:38

mình. Dù mẹ còn hỏi không bao giờ !

T.B. Vì không tìm được cuốn sách “Tâm Hồn Cao Thêng” của dịch giả Hà Mai Anh, tôi đã mượn phép dịch lại câu chuyện “Câu chuyện bé yêu nọ ở thành Padua” từ bạn tôi ng Anh sang tiếng Việt. Nếu bạn dịch của tôi không được hay và hoàn hảo như bạn dịch của dịch giả Hà Mai Anh, xin vui lòng thông tin.